

Культура юриста

Нівінська Вікторія і Сивопляс Олена

Етична культура юриста
– це знання юристом його моральних прав і обов'язків та використання їх у професійній діяльності. Оскільки морально-елементарні правила поведінки, особливих навичок в реалізації яких не потрібно, тому етична культура юриста включає два аспекти:

1. визнання існуючих моральних норм як необхідних результатів поведінки;
2. дотримання цих норм у професійній діяльності.

Існують основні принципи етичної культури юриста:

1. Гуманне відношення до людини, тобто відношення до людини не як до засобу досягнення якоїсь мети, а як до цілі.
2. Чесність і правдивість, тому що справедливність не може досягти нечесним шляхом.
3. Доброзичливість і чуйність, оскільки юристом часто доводиться спілкуватись з людьми, які потрапили в складні життєві ситуації. Однак ці риси не можна ототожнювати з всепрощенням.
4. Простота і скромність. Вони потрібні юристу для того, щоб він не був егоїстом і користолюбним.
5. Дотримання професійної таємниці.

Правова культура юриста — це знання юридичних теорій, чинного законодавства, вміння і навички його реалізовувати, а також дотримання цього законодавства.

Ознаки правової культури юриста.

1. Глибокі та міцні знання юридичної теорії — основних юридичних понять, категорій, термінів та закономірностей функціонування державно-правових явищ
 2. Знання чинного законодавства — досконале орієнтування у змісті основних законів (Конституція, інші конституційні закони) і глибоке знання юридичних норм з метою реалізації у професійній діяльності.
 3. Навички щодо реалізації законодавства — вміння тлумачити закони, тобто розуміти їх зміст, застосовувати юридичні норми в конкретних життєвих ситуаціях.
 4. Повага і дотримання чинного законодавства.
- Складовою правової культури є правосвідомість юриста.

Правосвідомість — це знання права, а також психічні почуття, емоції про існуюче чи бажане право. Тому у правосвідомості виокремлюють ідеологічний (знання права) і психологічний

елементи(почуття, емоції про право).

Естетична культура юриста — це розуміння юристом правил зовнішньої гармонії своєї професійної діяльності та реалізація їх на практиці з метою ефективного розв'язання юридичних завдань. Охарактеризуємо складові естетичної культури юриста. Культура мови — це літературна мова, вільне володіння юридичною термінологією, відсутність слів-паразитів, уміння вибрати правильний тон у розмові. Культура зовнішнього вигляду — це вміння добирати одяг, зачіску відповідно до віку, посади, часу. Для юристів характерні офіційність і стриманість в одязі, відсутність екстравагантності, тому що посада має державно-офіційний характер. Культура організації робочого місця — це створення естетичної обстановки діяльності юриста, комфортності. Однак юрист повинен орієнтуватись на відвідувачів, тому його робоче місце не повинно відволікати увагу відвідувачів. Культура підготовки юридичних документів — відсутність технічних, структурних порушень, організаційних і пунктуаційних помилок, нерозбірливого рукописного тексту тощо. Отже, культура юриста складається з політичної, правової, етичної та естетичної культур. Необхідно підкреслити, що тільки високий рівень культури дає можливість юристу реалізувати своє високе соціальне призначення.

Політична культура юриста - це рівень реальної оцінки ним політичної ситуації, яка має безпосереднє відношення до правових явищ, вироблення власних політико-національних переконань з метою політичного прогнозування ефективності національного права.

Основними принципами політичної культури юриста є: державотвоча ідеологія, ідейність, духовність і моральність, культура діалогу, політичний імунітет, логічність,

справедливість

Психологічна культура юриста займає центральне місце в юридичній (правовий) психології і входить у систему знань юридичної деонтології. Професійна компетентність юриста в значній мірою визначається її особистісним потенціалом, тобто системою психологічних факторів, які можна об'єднати загальним поняттям психологічної культури